

РЕШЕНИЕ

№ 7034

гр. София, 07.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 06.11.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Любка Петрова

ЧЛЕНОВЕ: Маруся Йорданова

Цветанка Паунова

при участието на секретаря Росица Б Стоева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **9217** по описа за **2020** година докладвано от съдия Любка Петрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Териториална дирекция на НАП –гр. С., чрез процесуален представител ст. юрк. А., против Решение от 22.07.2020 г., постановено по НАХД № 1859/2020 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 111-ти състав. С посоченото решение е отменено Наказателно постановление (НП) № 473079- F514369/28.10.2019 г., издадено от директор на дирекция „Обслужване“ в ТД на НАП – [населено място], с което на основание чл. 178 от Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС) на Фондация „Център за оценка на въздействието на законодателството“ е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 500 (петстотин) лева, за извършено нарушение на чл. 132, ал. 5 от ЗДДС.

В касационната жалба са наведени доводи, че обжалваното решение е неправилно. По същество касаторът оспорва решаващия мотив на съда, че е случаят е „маловажен“ по смисъла на чл. 28, б. „а“ от ЗАНН и е следвало нарушителят да бъде предупреден устно или писмено, а не да бъде санкциониран. Моли за отмяна на решението и потвърждаване на НП.

В съдебно заседание касаторът, редовно уведомен, не се явява и не се представлява. В

постъпили писмени бележки от 29.10.2020 г. поддържа касационната жалба. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът – Фондация „Център за оценка на въздействието на законодателството“, чрез процесуалния си представител адв. Д., оспорва касационната жалба и моли за потвърждаване на въззивното решение. В писмен отговор на касационната жалба излага подробни съображения по съществуващото на спора.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, VI-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, приема за установено следното:

Касационната жалба е подадена от активно легитимирано лице, в законоустановения 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК от съобщаването на обжалваното съдебно решение. Предвид изложеното същата се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество същата е неоснователна.

В производството пред въззивния съд фактичката обстановка е установена напълно, а именно: С резолюция за извършване на проверка на 16.09.2019 г. на началник отдел при ТД на НАП-С. на гл. инсп. по приходите Б. Н. било възложено извършване на проверка за наличие на основания за регистрация по ЗДДС на Д. „Р. М.“ по повод постъпило на 13.09.2019 г. заявление за регистрация по ЗДДС. В хода на проверката било установено, че съгласно споразумение, сключено между Фондация „Център за оценка на въздействието на законодателството“ и [фирма] било учредено Д. „Р. М.“, с цел участие в обществена поръчка, обявена от Държавна агенция закрила на детето (ДАЗД). С договор за възлагане на обществена поръчка от 13.08.2019 г. на Д. „Р. М.“ било възложено от страна на ДАЗД изпълнение на поръчката, с каквато цел било създадено обединението. Н. приела, че от датата на сключването на този възлагателен договор тече срокът на подаване на заявление за регистрация по ЗДДС от неперсонифицираното дружество, като тази дата се смятала за дата на регистрация на дружеството по ЗДДС, съгласно разпоредбата на чл. 132, ал. 6 от ЗДДС. Прието било, че тъй като съдружник е лице, регистрирано по ЗДДС и на дружеството е възложено с договор изпълнението на обществената поръчка, то са налице основания за регистрация по ЗДДС на Д. „Р. М.“, съгласно чл. 132, ал. 5 от ЗДДС. Констатирано било също, че заявлението за регистрация по ЗДДС следвало да бъде подадено до 20.08.2019 г., а в действителност е подадено със закъснение на 13.09.2019 г.

За констатираното нарушение на чл. 132, ал. 5 от ЗДДС е съставен АУАН бл. № F514369/28.10.2019 г. на Фондация „Център за оценка на въздействието на законодателството“ – водещ съдружник в Д.. Въз основа на АУАН, при идентично фактическо описание на нарушението и дадена му аналогична правна квалификация е издадено НП № 473079- F514369/28.10.2019 г., с което на данъчнозадълженото лице е наложена глоба в размер на 500 лева, на основание чл. 178 от ЗДДС.

Приетата от съда фактическа обстановка по делото е установена от показанията на свидетелката Б. Н. - актосъставител и свидетелката Р. С. – представляваща дружеството партньор [фирма], както и от събраните по делото писмени доказателства, приобщени към доказателствения материал по реда на чл. 283 от НПК. При така установената фактическа обстановка, от правна страна съдът е приел, че както АУАН, така и НП са издадени от компетентни органи, в рамките на предоставените им правомощия. В хода на административнонаказателното производство не са констатирани допуснати съществени процесуални нарушения,

които да водят до ограничаване правото на защита на нарушителя. Посочена е датата на извършване на нарушението, мястото, срокът, в който е следвало да бъде подадено заявлението за регистрация и срокът, в който реално е постъпило същото. Съдът е отменил НП, като е приел, че същото е издадено при неправилно приложение на закона. Счел е, че целите на наказанието могат да бъдат постигнати и с предупреждение по смисъла на чл. 28, б. „а“ ЗАНН. Съображенията за това са, че нарушението е формално и не предвижда настъпване на общественоопасни последици. Наказващият орган не е отчел при ангажиране на отговорността цялостното поведение на нарушителя, което отличава случая с по-ниска степен на обществена опасност от сходни нарушения. Предприети са били действия по заявяване на регистрация по ЗДДС в законоустановения срок, като причина за неизвършване на регистрация е нередовна процедура, която не се дължи на целенасочени действия по избягване на регистрация, а на пропуски от административно естество.

Настоящият касационен състав намира обжалваното решение за валидно, допустимо и правилно.

Съгласно чл. 132, ал. 5 от ЗДДС задължително се регистрира по този закон неперсонифицирано дружество, в което участва съдружник, който е регистриран по този закон лице. А съгласно ал. 6 регистрацията по ал. 5 се извършва с подаване на заявление за регистрация в 7-дневен срок от датата на създаване на неперсонифицираното дружество, която се смята за дата на регистрация на дружеството по този закон. Когато съдружникът се регистрира по този закон след датата на създаване на неперсонифицираното дружество, заявлението се подава в 7-дневен срок от датата на регистрацията на съдружника, която се смята за дата на регистрация на дружеството по този закон. В конкретния случай административнонаказателната отговорност на Фондация „Център за оценка на въздействието на законодателството“, в качеството му на регистрирано по ЗДДС лице и като водещ съдружник в „Р. М.“ Д. е ангажирана за това, че е бил задължен съгласно изискванията на чл. 132, ал. 6, вр. ал. 5 от ЗДДС да подаде заявление за регистрация в 7-дневен срок от датата на сключване на договор за обществена поръчка от 13.08.2019 г., а именно до 20.08.2019 г. вкл., а заявлението за регистрация е подадено на 13.09.2019 г. Доказателствата по делото установяват по несъмнен начин липсата на изпълнение на задължението в законово регламентирания срок. Видно обаче представените доказателства и от разпита на свидетелката по делото – Р. С. (представляваща участващото в Д. дружество [фирма]) е, че същата е посетила офис на ТД на НАП – [населено място] на 20.08.2019 г. за регистрация на Д. по реда на ЗДДС по повод сключения договор за обществена поръчка с ДАЗД. Същата е представила необходимите документи за регистрация, но тъй като представила пълномощно, което не е било нотариално заверено, служителите отказали да й приемат документите. Тъй като нямала възможност в същия ден да получи нотариална заверка на пълномощното от представляващия дружеството и невъзможност документацията да бъде подадена по електронен път, същата изпратила документацията по ЗДДС до ТД на НАП чрез куриерска фирма [фирма], като последните били заведени деловодно с вх. № 53-00-2449 на 21.08.2019 г. Във връзка с така подадените документи зам.-директора на ТД на НАП – [населено място] отговорил с писмо изх. № 53-00-2449826.08.2019 г., че поради неспазване на процедурата по подаване на документи чрез [фирма], подаденото заявление за

регистрация по ЗДДС няма да бъде взето предвид.

Съгласно разпоредбата на чл. 52, ал. 4 от ЗАНН, преди да се произнесе по преписката, наказващият орган проверява акта с оглед на неговата законосъобразност и обоснованост и преценява възраженията и събраните доказателства, а когато е необходимо, извършва и разследване на спорните обстоятелства. Тази проверка обхваща и извършването на преценка за приложимост към конкретния случай на чл. 28 ЗАНН – по арг. На Тълкувателно решение № 1 от 12.12.2007 г. по тълк. н. д. № 1/2007 г., ОСНК на ВКС. Съгласно тълкувателното решение преценката на административнонаказващия орган за „маловажност“ на случая по чл. 28 ЗАНН се прави по законосъобразност и подлежи на съдебен контрол. Когато съдът констатира, че предпоставките на чл. 28 ЗАНН са налице, но наказващият орган не го е приложил, това е основание за отмяна на НП поради издаването му в противоречие със закона.

Горните факти е следвало да бъдат съобразени от административнонаказващия орган, който с оглед тежестта на нарушението и липсата на отегчаващи отговорността обстоятелства и предвид спецификата на случая е следвало да приеме, че се касае за маловажен случай на административно нарушение и да приложи разпоредбата на чл. 28, б. „а“ ЗАНН, като не наложи наказание, а предупреди нарушителя, че при повторно извършване на нарушение ще му бъде наложено административно наказание. Доколкото обаче това не е сторено, районният съд е постановил правилно решение, с което е отменил наказателното постановление.

Мотивиран така, съдът намира оспорваното решение на СРС за законосъобразно, поради което не са налице основания за отмяната му и същото следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК, Административен съд София-град, VI-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 22.07.2020 г., постановено по НАХД № 1859/2020 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 111-ти състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.